

6. "Hydrologian täydellistyminen" – ylemmät sfäärit

Sade ja Uusiutuminen

se lopullinen tasapaino ...

MISTÄ

K.V. Laurikainen ymmärtäisi ...

240

*Peruskysymys ei olekaan "miksi on jotakin sen sijaan ettei olisi mitään";
perustavampi on "miksi pitäisi olla jotakin"*

Elämänhalu, toivon aavistus on aivan erilainen kysymys, kaikkein tärkein

Miten mieli kestää vuosituhanneista toiseen, muuttuvassa maailmassa

Elävän veden kierto täydellistyy vasta kun niille suomättäille sataa raikkaita
virvoittavia merkityksiä

Ei kai järjellä ymmärrettävissä ...

Luonnonfilosofiassa "viimeinen totuus" on syytä jättää sanomatta

Sanotaan jotakin kuitenkin ...

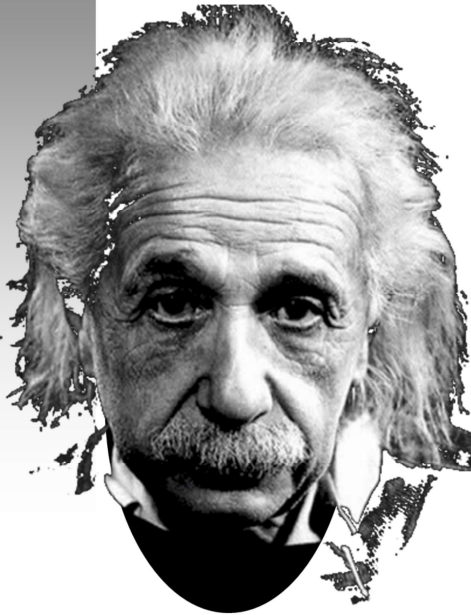
1., 2.

Kierto alkuun ... tähän hetkeen, tässä salissa

Laurikaisen henki on kai yhä Luonnonfilosofian seuran taustalla

Hän oli varsin uskonnollinen

Argumentum ad Auctoritatem, *et ad Nauseam*

- "Järjellä on vähän merkitystä matkalla keksimiseen. Tarvitaan harppaus tiedostuksessa, kutsutaan sitä vaikka intuitioksi tai miksi vain, ja näet vastauksen ... etkä tiedä kuinka tai miksi."
- "Intuitiivinen mieli on pyhä lahja, ja järki on sen apulainen. Me olemme luoneet yhteiskunnan, joka palvoo palvelijaa, ja on unohtanut tuon lahjan."
- "Uskon intuitioon ja inspiraatioon ... Mielikuvitus on tärkeämpää kuin tieto. Tieto on rajoitettua. Mielikuvitus *ympäröi maailman*."
- ... "Ainoa todella tärkeä asia on intuitio."
- **"Mnää en tykkää että kaiken maailman idiotit käyttävät nimeäni edistääkseen hulluja ideoitaan"**

No olisit nyt käyttänyt sitä intuitiotasi!

... Itse taidan tosin kuulua spinozalaisten luonnonfilosofien uskonveljiin ... kuten Einsteinkin: Baruch Spinozalle Jumala oli Luonto, hajautettu ihmetys, monimuotoisuus sinänsä

1.

Jaa ... sori!

2.

No selkääntaputtaminen sikseen!

Vitaalitieteen mielessä Spinozallakin oli ongelma: jos olemme jo Paratiisin Puutarhassa, ei enää ole suuntaa

Käytetään nyt sitä intuitiota: kuinka kauan se leijona voi tyytyä katselemaan niitä lampaita siellä viherjäisillä niityillä, *luontoaan vastaan*? Eikä Paratiisi ihmiselle voi olla staattisen muuttumaton ... ikuisessa tasaisuudessa tulisi lopulta vastustamaton houkutus haukata Kiellettyä Hedelmää ...

Ei kai maailmanhenki-humoristista kertova, vähitellen inkarnoituva evoluutiotarinakaan, harhapolkujen rispaantunut kudelma, voi olla aivan vakavamielinen

Kaikki auktoriteetit, kiintopisteet, on kyseenalaistettava ... *mutta ei kaikkia*

MISTÄ

- Takaisinkytkentä ajassa ... takaisin alkusuolle: ”turpeeseen sidottu” tarvitsee suuntaa, ja toivoa ... *helteen ja itikoiden ahdistassa*
- ”Laboratoriomittakaavassa” (luv. 1) elävän pursunnan ohjaamiseen tarvittiin tietoisuutta ... kai sitten myös kaikkein ylimmällä tasolla?
- Kuvittelee tietävänsä, tietää kuvittelevansa ... uusi *jumalatodistus*: relevanttina käsitteenä *Jumala on olemassa*, omassa mielessäni
- **Vitaalikukoistuksen resepti**: ylin elämänmuoto (se *minne*) törmää ylimpään tietoisuuteen (tämä *mistä*) aina tässä hetkessä (*milloin*)
- Dynaaminen törmäyttäminen, *mentaalihiukkaskiihdytin*, luo uusia syntyjä, hetkessä elävää monimuotoisuutta ... *sadepisaroina*
- Vain ajatus Jumalasta voi *nöyryyttää ylpeyden*, latistamatta – siis vain *ominaisuuksien äärettömyys mahdollistaa ikuisen edistyksen*

”Tietoisuustörmäytys” joka tasolla ... kehys ”panpsykismiin”?

Yllätys: kaikkein perustavanlaatuisin ihmiselämän synnyn sana onkin *mistä*

1. Pelkkä suohon sotkeutuva tamppautuva elämä ei riitä: nytkin tarvitaan jonkinlainen ”ylin tietoisuus”, ohjaava ja suuntaava, ihmisjärjen maailmaa tanssittava käsittämätön ”ylempi mieli” ... mistä se tulee?

Tämän teorian puitteissa subjektiivinen Jumala on, jos ei *välttämätön*, niin kuitenkin *tarpeellinen* ... ei ”aukkojen Jumalaa” – aina pakenee äärettömyyteensä, Jumala tarvitaan ylimpänä tietoisuutena, ohjaajana

Opponenttini kritisoi, että tämä *ei ole ”klassista ajan metafysiikkaa”* ... mutta ei ole syytä kahlehtia ajattelua, lokeroituun ”aukkojen metafysiikkaan”!

2. Vaihtoehto rajoittamattoman kasvun syöväälle on *vastaan tuleva virtaus*

... Vielä tähän koko esityksen yhteenveto omalla tavallaan kuvausvoimaisemmalla, omalla tavallaan köyhemmällä englannin kielellä ... keskiössä koko ajan siis on ”Playing Human in Spinoza's Nature” ... ja tässä se ”play” tarkoittaa *leikkimistä, pelaamista, ja näyttelemistä* ... ja sitten vielä *soittamista, kentän helkyttämistä* ...!

Tai toinen yhteenveto ... ei kai kiinnostavaksi tarkoitettua tarinaa voi lopettaa ilman vimmaa, narsistista arroganssia ... hurjaa vaahtoamista ... kuten sen ilmaisi toinen todellisuuden kuvaaja, toinen auktoriteetti, ehkä vielä Einsteiniäkin laajakatseisempi *vitaaliveden roiskuttaja, sateentekijä*, William Shakespeare: *Elämä vaan on varjo kulkevainen, / Näyttelijä-raukka, joka näyttämöllä / Rajuupi aikansa ja katoa sitten; / Tarina on se, hupsun tarinoima, / Täynn' ilmaa, tulta, mutta mieltä vailla.*

Jäljelle jää ihmetys

...